

O B S A H.

(Číslice značí stránku.)

§. 1. Co jest filosofie?

Dvojí druh výměrův 3. — Povšechný a propravný výměr filosofické vědy 4.

§. 2. Úvaha o výměru tomto.

Touha po jednotě 5. — Všestrannost, závislost a nehotovost filosofie 6. — Rozšířenost filosofování 7—9. — Jiné výměry filosofie 10, 11. — Domnělý úpadek filosofie 12. — Filosofie u nás 13, 14.

§. 3. O dějepise náhledů filosofických.

„Filosofie jest její historie“ 15. — Průběh, jakým se náhledy rozšiřují 16, 17. — Historičnost za naší doby. Obtíže a vzor historického vylíčení 17, 18. — Dějepis filosofie — část dějpisu vzdělanosti 18, 19.

§. 4. Ráz přechodní doby vzhledem k filosofii.

Filosofie ve středověku 20. — „Dvojí pravda.“ Pochybování 21. — Koprník 22.

§. 5. Předchůdci a život Descartesův.

Augustin, Campanella, Montaigne 23. — Charron, Sanchez 24. — Život Descartesův 25.

§. 6. Soustava Descartesova.

Pochybovat o všem. Nic nepředpokládat 27. — Východisko: Cogito, ergo sum 28. — Subjektivnost, mathematická jistota 29. — Poznatek pravdy. Rationalismus 30. — Trest filosofie Descartesovy 31, 32. — Vrozené představy. Idea o Bohu 33. — Vzájemnost těla a duše 34. — O vášních 35. — Přírodoslovné náhledy Descartesovy 36—38. — Všeobecný rozhled 39, 40.

§. 7. Úspěch filosofie Descartesovy.

Filosofický podklad „klassické“ literatury Francouzův 41. — Geulinx 43. — Malebranche 44.

§. 8. Spinoza.

Život, povaha a spisové jeho 46—48.

§. 9 a 10. Soustava Spinozova.

Mathematická metoda 49, 50. — Domnělost důkazův. Substan'ia 51. — Monismus 52. — Attribut, modus. Poměr k Eleatům i k Descartesovi 53, 54. — Bůh, příroda 55. — Immanence, příčinnost 56. — Idea ducha 57. — Ideje přiměřené a změtené 58. — Rozbor hnutí duševních 59. — Rozvrh affektův 60. — Dobré a zlé 61. — Ovládání affektů 62. — Láska k Bohu. Cnost a blaženost 63. — Míra mysli 64. — Naturalismus, atheismus, pantheismus 64, 65. — Akosmismus, podřízení člověka 66, 67. — Hlavní spor v soustavě, hotovost její 68, 69.

§. 10. Leibnitz.

Postavení Leibnitzovo ku Descartesovi i Spinozovi 70. — Život jeho 71, 72.

§. 11 a 12. Soustava Leibnitzova.

Vyvinutí základního pomyslu 73. — „Substance je síla“. Monas 74. — Předchůdci: N. Cusa, G. Bruno, Baco, M. Marci 75, 76. — J. A. Komen'ský 77. — Pansofie 78. — Směr k celistvosti a harmonii 79. — Leibnitzův „dynamismus“ 80. — Výklad představy o těle 81. — Představa a pohyb. Zrcadlo všehomíra 82. — Jasně a temně představy 83. — Vniternost. Plynulost 84. — Vývoj, porod a smrt 85. — Nesmrtelnost 86. — Mechanismus a teleologie 87. — Poměr Boha a monad 88. — Předzjednaná harmonie 89, 90. — „Nisi intellectus ipse“. Původ zla 91. — Optimismus 92. — Determinismus. Theodicaea 93. — Přirozené náboženství, deismus 94.

§. 13. Význam a vliv Leibnitzův.

Protivnost mezi Leibnitzem a Spinozou 95. — Rozšiřování osvěty 96. — Nové objevování se monady 97. — Leibnitz v něm. literat. 18. věku 98. — Připravuje criticismus 99. — Pluralismus, monadismus 100. — Buď akosmismus, buď monadismus 100, 101.

§. 14. Filosofie Leibnitzo-Wolffovská.

Wolff 102. — Rozvrh filosofie, Ontologie 103. — Újma pomyslům Leibnitzovým činěná 104. — Význam Wolffův co „professora“ 105. — Baumgarten 106. — Popularphilosophie 107.

§. 15. Pohled na vývoj filosofie praktické.

Theoretická filosofie a praktická 108, 109. — Vznik éthiky 110, 111. — Ethika ve středověku 112. — Hugo Grotius 112, 113. — Socialismus 114. Přírodní a mezinárodní právo 115.

§. 16. Filosofie v Anglii.

Všeobecný ráz 116. — R. Baco. Vilém Occam 117. — Baco z Verulamii 117, 118. — Hobbes 118. — Sobectví — základní pud člověka 119. — Válka všech proti všem. Vznik státu 120. — Princip dobra a zla 121. — Náboženství 122. — Vlivy na Hobbese 123. — Hobbes a Spinoza 124, 125. — Grotius a Hobbes. Spřežení obou směrů. Pufendorf 126, 127. — Leibnitz, Thomasius, Wolff v poměru k ethice 128—130.

§. 17. Locke.

Theorie lidského poznání 131, 132. — Odpor proti vrozeným ideám 133. — Tabula rasa 134. — Locke a Leibnitz 135. — Prvotné a odvozené vlastnosti těl 136. — Empirická psychologie 137, 138. — Víra, zjevení Boží 139. — Kriticismus 139—141. — Rozvrh věd 142. — Úspěch Lockův v Anglii 143. — Z praktické filosofie 144. — Kriterion pomyslův metafysických 145.

§. 18. Následky myšlenek Lockových v Anglii.

Isak Newton 146, 147. — Sam. Clarke 147. — Pře mezi Leibnitzem a Clarkem. Metafysické zásady vedle mathematických 148. — Svobodná vůle. Svět — stroj. Věda a víra 149. — Prostor a čas. Zachování síly 150. — Shoda v náhledech obou 151.

§. 19. Berkeley.

Upírání hmoty. Sensualistický spiritualismus 152, 153. — Vztahy k Malebranchovi 154. — Vzhled nauky Berkeleyho 155. — Porovnání s materialismem 156.

§. 20. Moralisté angličtí.

Hartley, Priestley, Price 157. — Cumberland 158. — Cudworth, Clarke 159. — Wollaston 160. — Butler, Hutcheson 161, 162. — Shaftesbury 162.

§. 21. Hume.

Poslední konsekvence empirismu, příčinnost, zvyk 163, 164. — O vztazích skutečnosti, myšlenek 164, 165. — Proti metafysice i theologii 166. O bytosti člověka 166, 167. — Praktická filosofie jeho 168. — Lidskost 169. — Cnosti přirozené a umělé 170. — Obraz dokonalého muže 171. — Úryvek z Humova životopisu 171, 172. — O státě; proti „smlouvě“ 173.

O skepticismu Humově. Realismus 174. — Adam Smith. Sympathie 175. Národní hospodářství (O přirozenosti a příčinách blahobytu), Ferguson, Common sense 176. — Skotové: Reid, Beattie a j. 177.

§. 22. Francouzská filosofie v 18. věku.

Materialismus a revoluce 178, 179 — Působivost spisův; trest jejich 180. — Opposice proti stávajícímu 181, 182. — P. Bayle 182, 183. — Voltaire 184—187. — Diderot, D'Alembert 188. — Condillac 189. — Bonnet, Helvetius 190. — De la Mettrie 191, 192. — Holbach, Système de la Nature 192, 193. — Rousseau 194—197. — Montesquieu 198, 199. — Socialisté a aesthetikové 199, 200. — Osvěta 201, 202.

§. 23. Přehled a závěrek.

Všeobecný ráz novověkého filosofování 203. — Jeho dva hlavní tábory na pevnině a v Anglii 204. — Rationalismus. Význam a zásluhy rationalismu 205. — Dva směry v obvodu rationalismu: Akosmismus a monadismus 206—208. — Novověké filosofování v Anglii. Kriticismus 208—210. — Relativnost všech podobných názvisek 211. — Vztah k životu doby vůbec. Politický stav a ostatní vědy 212, 213. — Agonie v Čechách 213, 214. — Poměr dolíčeného postupu k náhledům osobním. Společná páska všech filosofických pokusův 215, 216.

Některé omyly v tisku:

Na stránce	v řádku	místo:	čti:
24	9	snažení	<i>snížení</i>
93	23	totiž	<i>totéž</i>
149	17	naleží	<i>náležejí</i>
163	18	concerning	<i>concerning</i>

Na stránce 145. nápis nad textem zní: *Kriterion pomyslův metafysických.*